

КАЗ БУКИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 4, БРОЙ 20, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СОУ "Иван Вазов" гр. Плевен

май - юни 2014

Вестникът е носител на трета награда в Шестия национален конкурс за журналистика "Стоян Михайловски" - 2013 г.

Цена 1 лев

Изпратихме Випуск 2014

Ние помним вашите уроци
и няма да ви посраим...

Фоторазказ за акцентите от тържеството
по повод завършването на поредните
дванадесетокласници - стр. 5

Да ви върви по вода!

Литературен конкурс "Таланти в действие"

Традиционно празникът на училището ни и Денят на славянската писменост и култура станаха причина всички пишещи от града ни да премерят сили в специално обявения литературен конкурс. Разпределени в жанрове и възрастови групи, участниците се отнесоха сериозно към предизвикателството и позатрудниха комисията за оценка на представените текстове. Радваме се, че конкурсът предизвиква все повече интерес и броят на текстовете се увеличава. Дали журито справедливо е преценило кои са най-добрите, може сами да проверите, като прочетете отличените творби на стр. 6, 7 и 8.

Годишни награди 2014 на СОУ "Иван Вазов"

стр. 9

- ✓ Как премина срещата с доцент Георги Лозанов, експерт по медии и журналистика, който гостува в нашия град по повод 120 години на организираното журналистическо движение в Плевен - стр. 4
- ✓ Поредната порция за духа и тялото учи как можем да отслабнем, без да гладуваме, с търпение и постоянство - стр. 9
- ✓ Кой са най-добрите математици в нашето училище от началния курс, които пребориха в състезание 190 малчугани - стр. 10
- ✓ Нова рубрика кани в изповедалнята преподаватели, които вие решите, и ги изненадва с някои неудобни въпроси - стр. 10
- ✓ Различна и интересна забавна информация, която ще ви усмихне с езикови грешки от екрана, ще ви развесели с песните на лято 2014, ще научи момчетата как да изненадват своето момиче - стр. 11
- ✓ Извадки от електронната поща на вестника - полезни и забавни, както и информация от Тийнсвят как учат и колко почиват учениците по света - стр. 12

МЕЖДУНАРОДЕН ПРОЕКТ „КОМЕНСКИ” „Повече дървета? Да, моля!” „More trees? Yes, please! 2012-2014 год.

Полша, Португалия, Естония, Чехия, Румъния, Хърватска, Турция, Испания, България

До Румъния и обратно

От 27 до 30 април се проведе осмата партньорска среща на ученици и учители от България, Румъния, Полша, Чехия, Хърватия, Естония, Португалия, Турция, Испания, работещи по проект „Повече дървета? Да, моля!” по секторна програма „Коменски”. Домакин на срещата беше училището „Lucian Grigorescu” в гр. Меджидия, Румъния. Българската група включваше 10 ученици от 3 и 4 клас, активни участници в международния проект (Паола Данова, Жанета Спасова от 4а клас, Даниела Христонева, Кристиан Филипов - 4б клас, Дебора Евтимова, Никол Петрова - 4в клас и третокласниците - Виктория Маринова, Ина Мария Найденова, Ния Копчева - 3а клас, Кристиан Илиев - 3в клас). С тях пътуваха преподаватели, които организираха своите ученици в проектните дейности през двете години на проекта - Цецка Василева, Росица Георгиева, Валя Личева, Татяна Събокова, Даниела Китева и Мая Декова.

От първо лице

Искам да споделя с вас невероятното си преживяване от визитата си в Румъния. Докато пътувахме за северната ни съседка, минахме през село Дуранкулак. Дългото ни пътуване беше изпълнено с нетърпение и вълнение. Пеехме, смеехме се и се забавлявахме. Спиряхме на различни места,

обядвахме и си играехме. Така премина целият ни път. Минахме границата, влязохме в Румъния и аз, а и някои други казваха, че вече сме станали „румънци”. Пътувахме още няколко километра, докато стигнахме в град Меджидия. Там семействата ни очакваха с надписани върху табели нашите имена. Запознах се с Елена и отидохме в нейния дом. За добре дошли ни изненадаха със сладки, плюшени зайчета. Разведоха ни в жилището, освежихме се и след това ни нагостиха с богата вечеря. З а с п а х м е много късно, защото бяхме взаимно раз-

вълнувани от първата си среща! На сутринта станахме рано, закусихме и няхахме търпение да посетим тяхното училище - „Lucian Grigorescu”. Разгледахме класните стаи, а след това децата от румънското училище ни приветстваха за добре дошли с програмата и най-различни прекрасни подаръци. След това отидохме в един салон и се преоблякохме в изработените от нас еко костюми и така поздравихме всички. Заедно със семейството на Елена отидохме да обядваме в един ресторант, разходихме се, забавлявахме се, вечерта приключи в ресторант „Ласкойка”. На сутринта станахме рано, закусихме, отидохме в град Констанца и видяхме къде река Дунав се влива в Черно море и кралското Гранд Казино на брега на морето. Пътувахме с кораб по делтата на река Дунав. След това по вода се вър-

нахме в семействата. Вечеряхме в ресторант и като се прибрахме, направо си легнахме. На другия ден след закуска потеглихме за град Тулча, където посетихме Аквариума, Изследователския център за отглеждане на плодородни дървчета. С хубави впечатления се върнахме при гостоприемното семейство. Започна подготовката ни за вечерното парти. Всички бяха развълнувани и щастливи. Пеехме, танцувахме и се веселихме. Дискотеката свърши, а ние, заредени с приятни емоции, се прибрахме да си почиваме. Е, настъпи последният ни ден в Румъния. Станахме, закусихме и тръгнахме за град Букурещ - столицата на Румъния. Там посетихме големия невероятен „Дворец на Парламента”, с който цял Букурещ се гордее. Разгледахме някои от етажите на сградата и научихме много интересни

факти, например, че Дворецът е втората по големина сграда в света. Продължихме към Ботаническата градина, където видяхме много редки и красиви растения. С това приключи разходката ни. Сбогувахме се с Елена и тръгнахме за България. На връщане минахме през „Дунав мост”. Пътувахме много, но се върнахме в България, където ни чакаха нашите родители. Прибрахме се и аз започнах дълго да им разказвам за това необикновено пътуване. Семейството на Елена е прекрасно и скоро през август очаквам да ми гостуват. Така ще продължим приятелството си завинаги.

Виктория Маринова 3а

P.S. Проектът „Повече дървета? Да, моля!” приключи с деветата мобилност от 25 до 30 май в гр. Клаштерец над Охрид, Чехия. Училището представиха Цецка Василева - координатор на проекта, Кося Евтимова, Маргарита Стефанова и второкласничките Виктория Ованнисян и Кристина Филипова. Темата на мобилността беше да се представи 5-минутна сцена от мюзикъла: „Повече дървета? Да, моля!”. На плевенския екип се падна да твори на тема „Приложението на дървото в живота”. Нашите второкласнички, участнички в международния мюзикъл, се представиха успешно и бяха приветствани с бурни аплодисменти на публиката от ученици, родители и учители. Във финала на мюзикъла всички „Европейски дървета” се срещнаха и изпяха на английски език химна на проекта „More trees? Yes, please!”. Текстът и музиката бяха написани от учителите на държавната координатор на проекта - Полша. Финалната визита и заключителният съвместен мюзикъл сложиха край на многостранното партньорство по програма „Коменски” между 9-те училища от България, Полша, Чехия, Естония, Испания, Румъния, Хърватска, Португалия, Турция. За две години работа научихме много, изградихме приятелски взаимоотношения, разкриващи възможности за следващи общи инициативи.

В@з Буки Веди

Видяно и чуто Накратко

На 13 юни Мадлен Алгафари гостува за пореден път в нашето училище като част от инициативата „Училище за училището”. Срещна се отново с учители и ученици и разговаря по актуални проблеми.

Момичетата от 6б клас почетоха 2 юни - Деня на поета и революционер Христо Ботев, с рецитал, посветен на живота и творчеството му. Деница представи биографията на Ботев, след което прозвучаха „Майце си”, „Хайдутин”, „Обесването на Васил Левски”, „Патриот”, „Хаджи Димитър” в изпълнение на Огняна, Виолета, Камелия, Ванина, Сияна. Алекса и Емила-Лилия бяха подготвили презентации. Инициативата бе на тяхната класна ръководителка и преподавател по български език и литература Китка Съинова.

Антон Николаев Златев от 11 м клас е състезател в различните дисциплини на билиарда. От неотдавна провело се републиканско първенство за юноши той донесе два златни медала. Антон има отлични постижения и в

други турнири досега.

Толя Стоянова от 9б клас зае трето място в седмото издание на националния конкурс за детска рисунка „Под дъгата на детството” - Сандански 2014. Инициативата е организирана от Националния дворец на децата, Община Сандански, III ОУ „Христо Ботев” - Сандански и е с подкрепата на Министерството на образованието, младежта и науката. Бе получено и благодарствено писмо до директора на СОУ „Иван Вазов” и грамота за отлично представяне на всички участници от нашето училище от 5, 7 и 9 клас.

Ива Руменова Кръстева от 7ж клас взе два сребърни медала в Националната купа по карате шотокан, проведена в Габрово. Тя се е състезавала в дисциплините „ката” и „кумите”. Браво на нашето момиче!

И тази година записахме участие и взехме награди в областния конкурс за детска рисунка „С очите си видях бедата”. Инициативата организират съвместно Областното управление „Пожарна безопасност и защита на населението” - Плевен, Регионалният инспекторат по образованието - Плевен и областният управител на област Плевен. Стефан Ангелов е първи във възрастовата група 10-14 години, а Ива Кирова е втора. И двамата са от 5в клас.

В конкурса участваха още Стелиян Алексеев Царков (5б) и Антония Лазарова Александрова (9з), които също завоюваха призови места в конкурса, но през Центъра за работа с деца. Тъй като работите ще се журират втори път, за Антония има шанс да спечели стипендия по програма на МОН.

Нова изложба очаква своите посетители във фойето на първия етаж - тя е третата от тематичната „Слово в багри”. Своите произведения са изложили ученици от 7а, 7б и 7в клас. Изложбата е вдъхновена от художествените текстове, които изучават в училище. Браво за идеите и за реализацията им!

Незабравим учебен час, посветен на книгите, проведеха учениците от 6б клас. В училищната библиотека Сияна, Виктория и Цветан представиха своя проект, посветен на Христо Ботев. Виолета запозна съучениците си с живота на Иван Вазов. Всички заедно пък рецитираха поемата „Хайдутин”. Библиотекарката Лили Кънева в ролята на домакин запозна всички с фонда на библиотеката и ги покани да бъдат чести нейни посетители. Браво на всички за интереса към книгите! Преподавател по български език и литература на шестокласниците е Китка Съинова.

В@з Буки Веди

На трапезата с качамак и таратор

Франсиско Пако и Хосе Аяла от Мексико сити гостуваха в нашето училище. Те разговаряха свободно с учениците на английски и френски, като всеки можеше да зададе въпросите си към тях. Първият клас, който посетиха, беше 6б. Те бяха посрещнати с радост и обисипани с куп въпроси относно годините им, родното място и любимите им занимания. Накрая всички предложиха по едно българско ястие, което всеки чужденец трябва да опита! Сред предло-

женията им имаше типичните за България таратор с орехи, шопска салата, качамак, мусака и други. Срещите продължиха, но с по-големите ученици, които се интересуваша от образователната им система, избора им на професия, впечатленията им от България и българите. Интересни, полезни и любопитни часове по английски език преживяхме и си тръгнахме заредени с намерението сами да продължим да обогатяваме знанията си за други страни и култури.

В@з Буки Веди

Благородна ИТ надпревара

На 15 май в СОУ „Иван Вазов“ се проведе традиционното състезание по информационни технологии. За шести пореден път нашето училище събра състезатели от целия град в честна надпревара и раздаде много награди

Заявилите участие тази година бяха над 100 ученици от 3-ти до 7-ми клас. В празничния ден учениците отделиха от свободното си време, за да премерят сили помежду си и да покажат знанията и уменията си по информационни технологии. Много от участниците се явяваха за пореден път, мотивирани и от големите награди, осигурени от вече стана-

лите традиционни спонсори на инициативата – „Стемо“, „Оптис-принт“, „Електроника и софтуер“, „Виваком“, Училища „Европа“, книжарници „Грамма“ и издателство „Изкуства“ – София“. Някои от участниците намират информационните технологии за лесен и забавен предмет и с радост участваха в това състезание, а други,

също като родителите си, се интересуват от този необятен океан, който се променя с всяка изминала минута. Най-малките участници (3 клас) трябваше да направят картинка на тема „Морско дъно“, която да поставят в презентация. Четвърти клас пък трябваше да създадат графично изображение в Paint, което да използват в текстов документ. Зада-

чите на по-големите естествено бяха по-трудни, като към практическата задача те трябваша да решат и тест. Пети клас работиха в MS Paint, като задачата им бе да създадат картинка с про-

летен мотив, а шести клас правиха документ в MS Word по зададен модел. Седми клас правиха таблици и диаграми, което според мен е най-трудната задача, но пък нали затова е състезание – да има и нещо по-трудно, за да има конкуренция. Победителите са Биляна Георгиева Харалампиева от НУ „Христо Ботев“ и Хрисимира

Ганчева Драганова от 3б клас на СОУ „Иван Вазов“. На второ място са Йоан Руменов Василев от НУ „Христо Ботев“ и Елеонора Пламенова Атанасова от 3б клас на СОУ „Иван Вазов“. На трето място са Мартин Георгиев Тодоров от НУ „Христо Ботев“ и Марина Ивайлова Стоянова от СОУ „Иван Вазов“. Четвъртата позиция бе за Десислава Светославова Стефанова и Георги Бисеров Димитров от 3а клас.

От четвъртокласниците първа бе Никол Марианова Петрова, втора – Даниела Димитрова Данаилова, а Камелия Ангелова Тодорова – трета.

Сред петокласниците класирането е следното: Даяна Маргаритова Пенкова е на първо място, Денислав Димитров Иванов – на второ, а Надина Валериева Маринова и Стефани Данчева Йосифовска – съответно на трето и

Кои са първите неща в България?

Много любопитен и занимателен открит урок по история и цивилизация отново подготвиха шестокласници. Темата този път бе „Първите неща в България в света на икономиката и техниката, спорта и културата“. На 30 май в зала „Европа“ се чу много любопитна информация от всички сфери от живота в България след Освобождението. Всички научиха историята на първата българска пивоварна, транспортните средства – трамваи, автомобили, велосипеди, влакове, автобуси. Имаше разказ за националния отбор по футбол и волейбол, за живота на някои не толкова известни, но значими личности. Всичко бе онагледено и с презен-

тация. Урока подготвиха Александра Дюлгерова, Мария Димитрова, Паула Николова, Павла Манова, Ирен Костова, Иванна Андреева, Деница Иванова, Огняна Габровска, Камелия Григорова, Виолета Антонова и Вероника Атанасова. Преподавател по история на любопитните ученички и организатор на събитието е Илка Славова.

В@з Буки Веди

четвърто.

Във възрастовата група на 6 клас първа е Павла Милославова Манова, следвана от Васил Христов Василев. На трето място са Борис Иванов Бочев и Илия Яворов Петров.

Кристина Драгомирова Горанова бе първа сред седмокласниците. На второ и трето бяха класирани Красимир Ивайлов Великов и Си-

меон Красимиров Иванов. При седмокласниците имаше специални награди. Първата отиде при Йоанна Светославова Сиркова, а втората – при Калина Ивайлова Лачева.

Поздравяваме победителите и организаторите на състезанието – преподавателите по информационни технологии в училището ни.

Габриела Гагова

Професията на пилота

Какво е да избереш живот близо до звездите, разбраха учениците от 3а и 3б клас по време на вълнуваща среща с двама курсанти

Питали ли сте се какво е да летиш в Космоса? Как се управлява самолет или как да станете пилот на изстребител? На тези и на още много въпроси отговориха Бетина Дикова и Яни Славов – двама млади и все още обучаващи се летци. По случай 53-годишнината от полета на първия човек в Космоса и 6 май – Ден на Българската армия, учениците от 3а и 3б клас поканиха бъдещите пилоти в своите класни стаи. Класните ръководители на двата класа – г-жа Евелина Ницова (3б) и г-жа Даниела Китева (3а), бяха подготвили презентация, която научи малчуганите на много интересни факти за космонавтиката. Третокласниците слушаха с непокрит интерес и показаха завидни знания за Космоса, като отговаряха вярно на всеки от въпросите, които им задаваха учителките им. Разбира се, те получиха и задача – да отгатнат професията на двамата си гости.

След презентацията Бетина и Яни показаха на децата как трябва да се държат и какви дрехи да носят в училището за пилоти. Яни бе облякъл ежедневната униформа, а Бетина – униформа за упражнени-

ния. Те също избраха да облекат един доброволец от малчуганите с екипировката, с която всеки пилот трябва да бъде в самолета.

След като третокласниците се запознаха с пилотската професия,

беше редно и гостите им да разберат какво е да си третокласник, като се „върнат“ години назад. Разбира се, класните ръководи-

телки на малчуганите бяха подготвени за това и им поставиха задача да изрежат и оформят хартиен самолет. Бъдещите пи-

лоти избраха своите помощници от учениците и запретнаха ръкави. Скоро самолетчетата изпълниха своя първи полет, за да засвидетелстват успешното изпълнение на задачата.

Третокласниците, очаровани от посещението на Яни и Бетина, изразиха благодарността си към тях с подаръци – шоколад, който да им дава енергия за тренировките, и рисунка, направена лично от тях. За Яни момчетата от двата класа бяха нарисували ракета, а Бетина получи самолет от момичетата. Тъй като Бетина е бивша възпитаничка на г-жа Ницова, учителката беше подготвила за нея колаж с нейни ученически снимки. А бившата вазовка, развълнувана от прекрасните подаръци, прегърна своята учителка и ѝ благодари за жеста.

След няколко снимки за спомен с малчуганите, Бетина и Яни се срещнаха с директора на училището Димитър Митев. Въпреки че имаха тренировки, бъдещите летци намериха време да отговорят на няколко въпроса, специално за училищния ни вестник:

- **Защо избрахте професията пилот?**

Бетина: Защото това

сме искали, защото е хубаво, защото се стремиш към повече.

Яни: Защото не всеки може да го постигне. Знам, че това е трудна професия, а аз винаги избирам трудното.

- **Какво означава да си пилот на изстребител? Коя е най-трудната задача от бъдещата ви професия?**

Бетина: Това е нещо много отговорно.

Яни: За да караш изстребител, трябва да си много добър, и затова това е върхът при пилотството. Рискът и отговорностите там са големи и във въздушното пространство трябва да следиш много неща и да внимаваш, защото ако пилотираш изстребител, ти пазиш държавата и от теб зависи животът на много хора.

- **Какво бихте правили, ако не бяхте избрали пилотирането?**

Бетина: Аз не мога да си представя да правя нещо друго. Ако не ме бяха приели в академията, щях да кандидатствам пак и пак, докато успея.

Яни: Аз щях да съм моряк. Кандидатствах на двете места и ме приеха във Военноморското, но исках да изчакам още и когато ме приеха и за пилот, по първо желание се записах там.

Срещата с Бетина и Яни беше прекрасно изживяване за третокласниците, които, заедно с нас, очакват следващото им посещение в училище с нетърпение.

Мерилин Писина 8з

Габриела Гагова 8б

Доц. Георги Лозанов: Журналистите винаги трябва да търсят проблема, дори и в наглед спокойна среда

Дата - 20 юни. Място – Националният пресклуб на БТА в Плевен, часът – 13. По повод 120-ата годишнина на организираното журналистическо движение пишещите в нашия град се бяха събрали на пресконференция – гостуваше доц. Георги Лозанов – експерт по медии и журналистика, председател на СЕМ (Съвета за електронни медии).

На събитието присъстват около 20-25 специалисти в областта, а и ние – три момичета от СОУ „Иван Вазов“. Настанени подobaващо, сме готови за едно различно от досегашните за нас мероприятия. След съобщаване на поканените споменават и нас, плахите момичета с големите мечти. Време е за същината. Председателят на СЕМ говори около половин час, отговори на въпросите за малко повече от 30 минути и срещата завърши в рамките на протокола. Специалистът по журналистика започна с тезата си, че подобни на тази среща са важни не заради говорещия, а заради вглеждането посредством професията. Доцентът вярва, че колегите му са подобри от медиите, в които работят. Всички свои виждания той трупа въз основа на дългогодишния си опит и от работата си със студенти.

Г-н Лозанов смята, че в журналистическата професия има пет основни принципа. Предлагам ви ги, за да помислите и вие върху тях – за да формирате критично отношение към всичко, което гледате и слушате.

Принцип № 1: Ако си добър журналист, рано или късно те уволняват!

Проявявайки творческата си воля, вършейки си съвестно работата, стигайки до разкрития, добрият журналист става неудобен. Уволнен, той ще получи своите минути внимание, но трябва да внимава да не попадне на подобен работодател и впоследствие.

Принцип № 2: Журналистите се нуждаят от закон, който да ги защитава!

Г-н Лозанов изказа мнението си, че информацията в медиите днес е стока (тя има пазар) и право. С началото на демокрацията расте надеждата за частни медии. Днес, 25 години по-късно, медиите се конвертират непрекъснато. Журналистите трябва да се обръщат към различните институции, за да бъдат защитавани техните права. Приетите така наречени „клаузи на съвестта“, които би трябвало да ги защитават от техните рабо-

тодатели, не функционират. Доц. Лозанов даде пример за защитата на журналистическите права във Франция. Ако медията, в която журналистите работят до момента, е закупена от друг собственик и те сметнат, че не могат да работят за него, имат правото да напуснат, но новият им работодател е длъжен да изплати обезщетения (а по френския стандарт те са доста високи), все едно ги е уволнил.

Принцип № 3: Лошата новина е добра новина за журналиста!

Функцията на медиите е да защитават човешките права. Г-н Лозанов постави лекарите, адвокатите и журналистите в една група – пазителите на обществото. Журналистите трябва първи да минават през проблемите, да намират виновните, да са критични към властта, дори да строят мрачни картини.

Принцип № 4: Журналистите винаги трябва да търсят проблема, дори в спокойна среда!

Поставена бе следната ситуация от специалиста: през един спокоен летен ден майки пият коктейли и децата играят с топка. Ще кажете, че тук не може да се намери проблем. Журналистът трябва да може! Според доц. Лозанов той трябва да се усъмни в материала, от който са направени сламките! Обществото не трябва да недоволства от изпълнителите на тази професия под претекста, че тя представя единствено черни картини. Да, това е работата ѝ – да ги показва, за да е светло обществото ни. Журналистите са детективи, те са представители и на гражданите и трябва да мислят от тяхната гледна точка, за да са им полезни. Между тях и сапърите той постави знак за равенство. Като важни характеристики на добрия журналист посочи богатата обща култура и комуникативността („трябва да захапе като куче и да не пуска“), а не просто практическите упражнения. Преподавателят се обяви и против еднообразието в журналистиката – то много вреди. Отразявайки например даден политик непрекъс-

нато, журналистът и той биха могли да се сближат и така обективността на професията ще се изгуби. Нужно е всеки да се проявява в различни сфери.

Принцип № 5: Истинските журналисти трябва да умеят да печелят вниманието на обществото, но по правилния начин!

Понякога журналистите говорят на хора, които не искат да ги слушат. За да подплати тази своя теза, г-н Лозанов предложи друга хипотетична ситуация: рано сутрин Ани Цолова и Виктор Николаев говорят как в Бяла има проблем с водата; как те да привлекат вниманието му, когато той мисли върху своите проблеми?! Съзнавайки този професионален риск, журналистите започват да си служат със сензацията. Търсят детайлите, пикантните подробности, за да наострят вниманието на зрителя.

Този последен принцип породил първия от поредицата въпроси

Докога лошите новини от медиите ще заливат ежедневието ни? Председателят на СЕМ отново застана зад теорията си, че именно критична е функцията на журналистиката, журналистът трябва да е черноглед. Каза още, че към днешна дата доверието към медиите спада, че на фона на лошите новини единствено рекламите разтоварват, въпреки че са досадни и те имат своята публика, защото в тях всичко е по-красиво, по-добро. Изкарвайки на показ лошата новина, журналистът не бива да превръща близките на жертвата повторно в жертви, не бива да ги преследва с микрофон в ръка, да им задава въпроси в този труден за тях момент против волята им.

Датата, на която се състоя срещата разговор, беше печална за части от страната. Природната стихия в комплект с немарливостта и отсъствието на държавата станаха причина за смъртта на 13 души от Варна и Добрич. Бедствието покоси различни краища на страната и нямаше как

да не е акцент и в нашия разговор. Една от журналистките попита кое е новината тук – пострадалите или разминаването на властите. Като безспорна новина бе отличена тази за потърпевшите, но няма как да не се отрази и неразбирателството между отговорните. Доц. Лозанов посочи работата на журналистите в случая – те трябва да обяснят докога природната обстановка ще е такава, да покажат актуална картина от станалото, както и да отразят мнението на засегнатите хора, и след това да търсят отговор на въпроса ЗАЩО се стигна до това.

Той отговори на още един актуален въпрос – по каква причина кандидат-студентите по журналистика не харесаха тазгодишната тема „Професия трол“ (някои от тях са напуснали залите, без да разсъждават по нея). Според него бъдещите студенти предпочитат тема, близка до тях и интересите им, а тази не е такава. Освен това за размишления по нея се изисква по-голям капацитет от знания и опит. Доцентът я определи като трудна.

Последваха въпроси и на политическа тематика: как трябва да се държат журналистите в днешната политическа среда. Доц. Лозанов беше категоричен – нужен е пълен неутралитет, но той даде пример за нарушаването му. В България съществува телевизия (Алфа), собственост на политическа група (Атака). Нередно е едно телевизионно предаване, каквото бе „България без цензура“, да прерасне в партия с амбиции за намеса в политическия живот.

Тогава аз събрах смелост, формулирах въпроса в главата си и поисках думата. Държа да отбележа, че всички присъстващи ме изслушаха с уважение и внимание. Г-н Лозанов трябваше да отговори на питането ми дали според него спекулациите, че медиите са повлияли на резултатите от евроизбо-

рите, са верни. Той каза, че не намира никакво основание в това твърдение, разпространяващо се от самите политици, за да оправдаят представянето си. Смята още, че медийният натиск към политиките трябва да продължава, защото така се контролират купуването и продаването на гласове. За развоя на изборите, според доцента, виновни са водените от политическите групи негативни кампании и ако те се променят, може би гражданите ще си върнат доверието към различните политически сили. Г-н Лозанов се обяви и „за“ закона за политическото говорене. В днешно време политиките се нападат и обиждат в медиите и в парламента. Избрани да представляват обществото, да се борят за правата му, такова поведение от тяхна страна е непристойно. Допълни и че политиките не бива да се „оплакват“ от това, че личният им живот е на показ. Кандидатирайки се за депутати, те трябва да са наясно, че за идните 4 години личният им живот ще бъде обществено достояние.

Засегнат бе и въпросът за „журналистите“, които пишат всякакви неща, използвайки излязлата в медиите информация, т.е. просто *преписват*. Първите думи на г-н Лозанов бяха „Много тъпо!“ Той смята, че това не може да бъде никаква сериозна журналистика, че ще дойде един момент, в който всички пишещи (например блогърите) ще се мислят за журналисти, но той е оптимист – смята, че професията няма да се размие във времето, защото истинските журналисти застават с името си зад всичко, което казват, пишат и доказват. Още веднъж напомни, че е нужен закон, който да защитава тях и правата им.

Срещата завърши с идеята за едно бъдещо нейно повторение, което ние от „Вазов“ ще посетим отново с удоволствие!

Кристина Младенова 11а

Все по-добри във футбола

Това обаче се отнася за преподавателите, а не за учениците в нашето училище – доказаха го по време на традиционната среща абитуриенти – учители

Двата тима се срещнаха на 13 май в приятелска и толерантна надпревара, преминала при обичайно голям интерес от страна на учители и ученици. Всяка година в средата на май, когато предстои изпращането на поредния випуск, всички с нетърпение очакват станалата вече традиционна фут-

болна среща, която носи много настроение на участници и зрители – дни преди това и по време на играта. Предварителна подготовка имаше и тази година и затова вероятно безспорно добри бяха и двата отбора, но класата си на по-добри доказаха преподавателите и срещата завърши с 4:3 за

тях. Независимо от резултата, вкусната награда отиде, както обикновено, при абитуриентите. Благодарим на организатори и участници за приятните мигове и положителни емоции!

В@з Буки Веди

Изпратихме Випуск 2014!

Фоторазказ

"На добър час" от директора Димитър Митев

Ние помним Вашите уроци и няма да Ви посраим...

За най-заслужилите – подобаващи награди

Предаване на училищното знаме на по-малките

Усмивнат поздрав от най-малките

Светът е наш!

Да ви върви по вода!

Литературен конкурс

“Таланти в действие” 2014

За пореден път в училището ни се организира общоградска надпревара, подкрепена от Дружеството на писателите – Плевен, посветена на Деня на славянската писменост и Празника на СОУ „Иван Вазов”. Жури от преподаватели по български език и литература оцени и класира творбите. Награждаването, отново по традиция, бе на 16 май.

Победителите

1-4 клас
Първо място - Силвия Петрова - 2б
Второ място - Хрисимира Драганова - 3б
Трето място – Елица Лилова - 2б

5-7 клас
Първо място - Анна-Мария Рашковска - 6а
Второ място - Ния Попова - 6б
Трето място – Анджеа Тодорова - 5ж

8-12 клас
Първо място - Деница Вакова - 8л

Второ място - Яна Витанова - 9м
Трето място - Александра Гергушка – 11л

Поощрителни награди

Иван Петров - 2б
Иван Христов - 6ж
Вилия Георгиева - 11л
Светлана Паргова - 9л
Кристина Пеева - 8д в МГ „Гео Милев“
Радина Алексиева - 10л

Любовта като самопознание

Есе

Вечната тема любов. И банална. Любов – всепоглъщаща, проста, оригинална, а може би и скандална. С много лица и малко герои. Но главният си ти.

И в тая игра ти си автор, режисьор и основен персонаж. Сценарий няма – ще го пишеш в движение. С всяка реплика, жест, мимика, стъпка ще опознаваш себе си, ще откриваш себе си, ще срещаш многото страни на своето Аз. То ще те учудва, радва, вдъхновява, а може би и малко ще те стряска. Всеки ден ще поглеждаш на себе

си и в себе си с нови очи. Докато разбереш кой си и какъв си.

Сцена Първа. Слънцето налива гроздовия сок със сладост. Премаллялата земя уповащо ухае. Небето я приласкава и привлича в прегръдка. Всичко това усещаш с всяка клетка от тялото си. Изплува образът на чудната фея Елисавета – със златиста коса и теменужени очи. Тялото ѝ поема ласката на вятъра, мисълта ѝ свободно се рее. Тя е изправила гордо глава като стръкчето трева, окъпано от благодатния дъжд.

Очите ѝ милват листата на липата – скъп свидетел на чудното преобразяване. Любовното чувство е заличило отегчението от безцелното съществуване, прогонило е сивото отчаяние пред бъдещето. То носи нови непознати емоции, нова чувствителност на всички сетива. Разбираш, че това е друга жена – осъзнаваща какво притежава, оценяваща богатството на своите чувства; жена – открила стихията на своето тяло и на душата си и приемаща с възторг тази сила.

Сцена Втора. Притъмнява. Оглушителен тропот на ботуши. Мяр-

кат се униформи. Усещаш нещо тягостно и зловещо. Елисавета се изправя. Чертите на лицето ѝ се изопват, в тях прозират твърдост и воля. Виждаш жена, неприемаща несправедливостите, готова да се противопостави на жестокостта и човеконенавистничеството. Любовта ѝ е помогнала да прояви състрадание и милосърдие. Любовта ѝ открива, че човешките същества са равни и всеки има право на разбиране и помощ, на прошка и щастие. Новият поглед към света и към себе си открива истината, че животът е по-силен от омразата, от нещастията, от смъртта.

Сцена Трета. Прашна сумрачна стая в стара търновска къща. Като

въсъчна фигура неподвижен стои полковникът. С гръб към него – Лиза. От лицето ѝ струят сила и решимост. Жената-загърбила миналото, престъпила старите патриархални норми – е извършила непростимия грях – да изневери на нелюбим мъж. Любовта е отхвърлила фалшивия морал, дала ѝ е възможност да види истинския облик на този груб и себичен човек, който е ограбил младостта ѝ, лишил я е от мечти, стреми се да потъпче поривите ѝ. Но от нея блика и благородството ѝ – да жали несретника, да разбира неговата драма. Опознала истинското чувство, Елисавета открива в себе си устойчивостта да му остане вярна и да последва поривите на сърцето си. А то я води към неизвестната, но жадувана свобода на нов живот с любим човек.

Сцена Четвърта. Индиговосиньо небе. Бляскава ярка звезда. Сребърна свети луната. Гърмеж раздира нощта. Омразата погубва един млад човешки живот. Но не и любовта. В кратките часове след смъртта на Иво Елисавета стига до пълно самопознание. Навярно не болката и отчаянието, а съзнанието, че всички пътища назад са изтрити, че живот без любов е неживот, я подтиква да последва любимия, за да се слезат завинаги. В мрака се носи уханието на зрели праскови.

Тишината лежи над лозята. Под дървото седи Елисавета и чете нова книга – книгата на своята любов. В нея страница след страница се разлиства душата ѝ – свободна, жизнена, щастлива – открила себе си, познала себе си.

Деница Вакова, VIII^л

Първо място в категория VIII-XII клас

Сивушко

И тази година пролетта не закъсня. Разлисти цветенцата и тревичките. Дърветата се раззелениха и се отрупаха с цвят. Прелетните птички се завърнаха по родните места. Прелитат от клон на клон и радостно чуруликат.

Един ден мама ме изпрати до магазина за хляб. Тръгнах по тротоара и се възхищавах на цветята в градинката на съседната къща. Кичести

розови и лилави зюмбюли се ширеха в нея. Сред тях гордо се извисяваха яркочълти и бели нарциси. Тук-там аленочервени лалета стояха като чаши за вино. Сякаш цветята си бяха устроили пир в тази китна градинка.

Изведнъж вниманието ми бе привлечено от група жизнерадостни гълъби, които гукаха и подскачаха по тротоара. Реших безшумно да се приближа и да ги разгледам отблизо. Но явно ме забелязаха и от-

летяха. Всичките, без един. Самойт не излетя. Гледаше ме право в очите с малките си тъмни очици. Погледът му беше така уверено добронамерен, сякаш казваше: „Ела при мен.“ Приближих се бавно, като му говорех тихо и нежно, приятелски. Това беше нашето запознаване.

На следващия ден отидох по същото време и... не повярвах на очите си. Моят Сивушко ме чакаше. Подскачаше неспокойно и надни-

чаше дали ще се задам отнякъде. На третата ни среща реших, че вече сме близки и мога да го нахраня. Взех една филия и тръгнах. Птичето ме чакаше търпеливо. Нароних трошички и ги пръснах пред него. То пристъпи плахо и започна да кълве. След като се засити, загука доволно сякаш ми благодареше. Разпери крилца и отлетя. Така с всеки изминат ден моят крилат приятел се привързваше все повече към мен.

Един ден подадох трошиците от ръката си и... За мое голямо щастие Сивушко ми се довери. Започна да кълве направо от дланта ми.

От този ден вече станахме истински приятели. Кацаше на ръката ми и аз му говорех нежно. После литваше и отново се връщаше. Кацаше на рамото ми и гукаше. Така общувахме и се забавлявахме, както правят добрите приятели.

Силвия Петрова 2б

Първо място в категория I-IV клас

Литературен конкурс

“Таланти в действие” 2014

Човешкото око насита няма

Изразът „Човешкото око насита няма” означава, че човек не обръща внимание на това, което има, а гледа какво няма и какво имат другите. Той пренебрегва всичко, дадено му от Бог и иска още, още и още. Както в баснята на Лафонтен „Жабата поискала да стане колкото вола”, жабата вижда вола и ѝ се прииска и тя да стане голяма колкото него. Започва да се надува, докато накрая се пуква. Така е и в реалния живот – дават ти, дават и накрая всичко губиш... Жабата е алегоричен образ, който представя човешки недостатъци като завистта, суетността, глупостта и самонадеяността. Тя иска да е като вола – т.е. нещо повече от това, което е. Суетността и завистта са емоциите, които предизвикват нейните действия. Но тя е глупава и самонадеяна. Не си дава сметка, че осъществяването на подобно желание не е по силите ѝ.

Надуването на жабата е символ на големееенето, на желанието да се представяш за повече от това, което си. Такъв е смисълът на определението „надут” – надменен, въздухар.

Подканите ѝ „гледайте”, „вижте” я правят смешна точно каквито сме и ние, когато искаме на всяка цена да се покажем и да бъдем център на внимание.

Натрупаното богатство не може да превърне простака в аристократ. С пари не може да се купи благородство. Лъжеаристократите имат нужда от свита, от придружители и класори, които да ги хвалят и величават, за да могат те да се чувстват за нещо повече от това, което са, и да помпат безпощивото си самочувствие. Но в крайна сметка такива хора са смешни, жалки и нищожни като Жабата...

Ния Попова 6б
Второ място

Иван Вазов

Какво е за мен Иван Вазов? Име на училището, в което уча, знаменит творец, патриарх на българската литература. Наред с всичко това за мен Иван Вазов е учител по родолюбие. Още в най-ранните детски години ние сме закърмени с безграничната любов към родината, която звучи от Вазовите стихове. И до днес с умиление си спомням неговите творби: „Аз съм българче”, „Де е България”, „На България”, които съм слушала още от дете. Те ме научиха, че няма нищо по-свидно, няма нищо по-скъпо от майка България. За нея, страдалницата, Вазов пише знаменитата си „Епопея на забравените”. В съзнанието ми изникват картини от перущинската битка. Сълзи напълват очите ми, сърцето ми се свива в болка, а душата ми се пълни с гордост

и преклонение пред безграничната смелост на българите и най-вече пред Кочо и неговото семейство.

Каква сила на духа трябва да притежава човек, за да направи това, което извършва Кочо?!

Само истинският родолюбец би посегнал на детето, съпругата и на себе си, за да запази неопетнена българската чест. Което и Вазово произведение да четем, винаги от него силно ще струи българщината, която ще пали огньове на патриотизъм в душите ни.

Ето, това е за мен Иван Вазов!

Ния Попова, VIб клас
Второ място

Животът е пътуване

Животът е пътуване безкрайно –

под тъмен небосвод,

под слънцето сияйно

една душа все търси брод.

И както Одисей по пътя към Итака

премина изпитания безброй,

така и ти – като моряка

ще търсиш пристан свой.

Звездите твоята пътека ще показват,

те ще блещукат, без да спрат,

ти да откриеш себе си не се отказвай,

защото животът ти е път.

Александра Гергушка 11л

Трето място

„Свестните у нас считат за луди“

Всяко общество, нация или група от хора сами градят своите представи за това, що е то добро и зло, ценно и пошло, лъжа и истина, робство и свобода. Където и да се намират географски или исторически, те се опират на някои основни стълбове, за да определят тези философски категории. Правейки научни анализи, ние с интерес установяваме, че през вековете тези стълбове са еднакви за всяка нация без значение от социални, исторически, религиозни или географски аспекти. Моралните норми и човешките стремежи, чувствата и мечтите са толкова еднакви, че четейки литературни бисери или исторически документи отпреди векове, ние можем да ги отнесем в наше време, базирайки се на същностите, които разглеждат. Доброто, ценното, истината, свободата имат различни отсенки през годините, през националните граници и в религиозните догми, но по своята същност те са еднакви за всички хора по света, без значение от нация, вяра и социален статус.

Анализирайки съвременното българско общество, си даваме сметка, че „всичко е с краката нагоре“. Или нищо не е на мястото си, обърнати са ролите, правилата са се размили, всеки дава акъл и е всезнаещ, а другите не го разбират. „Свестните у нас - считат за луди“. А какво е да си свестен? Дебелите книги, изписани по различно време от хората, учат, че свестният човек е активен в обществото, интелигентен, образован, намерил мястото си в своята професия, човек, от когото останалите се респектират, защото

той е действен, с високи идеали, спазващ нравствените и социалните норми и правила, нужен на обществото. Да е свестен, не означава само да е умен. Още Аристотел мъдро отбелязва, че „Който се движи напред в науката, но изостава в нравствеността, повече върви назад“, а след много векове Карел Чапек като че ли го допълва – „Едно от най-големите бедствия на цивилизацията е ученият глупак“.

Във време на упадък, такъв тотален, какъвто е у нас – социален, финансов, нравствен, кой мислите, че ще иска да бъде баща на нацията, а духовен водач?! Естествено, че такъв, който няма да се притесни да „мине през трупове“, за да постигне целта си. Сега властта максимата „Мачкай, за да не бъдеш мачкан“. Затова хората, изповядващи тези „мъдри“ постулати, са дребни душици, но с дипломи, незнаяно как заслужени, с лобита и влиятелни кръгове зад себе си. Всеки от нас познава хора на високи обществени постове, такива, на които се кланят много други и ги величават. Но като човечи те са арогантни, себични, боязливи, егоистични максималисти, около които трябва да се върти светът. А как се завоюва и поддържа тази власт? Като се „приспиват“ свестните, даже и като ги обявяват за луди, така ги дискредитират, отписват, изтикваат някъде надалече. Една лъжа, изречена много пъти, накрая започва да става истина. На това разчитат истински лудите, за да постигнат власт над мнозинството свестни – със скалпени обвинения, с измене

ски значимите неща, с купуване на медии, които услужливо ги лустросват. Всички ние сме свидетели как ни залъгват шепи глупци, които ни правят нас на глупаци, защото ги търпим.

За жалост истинските глупци не са само на политическата арена, също толкова вмирисана клика тресе върховете и в духовните дела. Отражение на целия ни живот има и в реалити предаванията. Една самозабравила се ромка с килийно образование върти на малкия си пръст цяла къща, пълна с известни личности. Арогантна глупачка саботира много доказали се в различни поприща хора, а свестните мълчат и немят в невъзможността си да се справят с агресията на глупостта, необразоваността и простацината.

Умният човек може само да мълчи и да избяга от агресора, но тогава глупакът си мисли, че е спечелил, става още по-самонадеян, балонът на неговата простотия все повече се надува и той със сигурност си мисли, че е велик. Защото умният подминава глупака с мълчание. Докога? Докато свят светува! Докато четем старите книги и спазваме старите постулати. Хората казват, че докато мъдрият се намъдрува, лудият се налудува. Затова ние, които мислим, вярваме и искаме да сме свестни, трябва да се обединим и да действваме, за да „изгребем гнусната паяна“ и да изградим живота си такъв, какъвто ни харесва, с хора, които ни заслужават.

Вилия Георгиева 11л
Поощрителна награда

Златните трески

Живееше в едно село беден дървар. Всеки ден той ходеше в гората, сечеше дърва, откарваше ги в града за продаж, за да спечели някой лев. С парите купуваше храна за двете си деца и беше щастлив, че те растат умни и здрави.

Веднъж, когато беше в гората, го видя горският дух. Той тръгна след него и забеляза, че дърварят дълго избира кое дърво да отсече. За да разбере защо не сече наред като другите дървари, джуджето изскочи пред него и го запита:

- Човече, защо толкова дълго избираш кое дърво да отсечеш?

Дърварят се огледа, видя сред храстите странното същество и отвърна:

- Избирам, защото гледам на дървото да няма птичи гнезда, нито хралупи на катерички и други животинки.

Тогава джуджето се приближи още повече.

- Аз съм горският дух и съм пазителят на тази гора – обясни то. – И по-неже ти се грижиш за гората и животинките в нея, аз искам да сторя нещо добро за тебе. Пожелай си каквото искаш и веднага ще го изпълня!

Дърварят погледна учудено малкия вълшебник и поклати глава:

- Не желая нищо. Стига ми, че мога да си изкарвам прехраната и децата ми са живи и здрави.

Горският дух само се усмихна, поклати се с уважение и изчезна, сякаш никога не е бил там.

Човекът пак нарами бравдата и

тръгна да си върши работата. Спря пред едно дърво, а то – пълно с гнезда и птици. Отмина го, намери друго, но по клоните му подскачаха катерички. Повървя още малко и най-после видя изсъхнало дърво. Замахна с бравдата веднъж и от дънера му се откърти златна треска. Взе я и я продаде в града. С парите купи храна и книжки на децата си. Видя това един негов съсед, който беше много алчен и му завидя.

- Откъде взе толкова пари? – запита той.

Дърварят само се усмихна и отвърна:

- Намерих си късмета в гората.

Съседът му не можа да заспи от завист. На другия ден проследи дърваря. Видя го как откъртва една златна треска и отива да я продаде.

Едва го дочака да се скрие между дърветата и нетърпеливо измъкна бравдата.

- Сега ще напълня торбата със злато! – рече той и замахна, но от дървото захвърчаха само обикновени трески.

Скъперникът се почувства измамен и гневно заудря с още по-голяма сила. Изведнъж дървото се прекърши и рухна върху него.

В тоя миг от храстите се показа горският дух и извика:

- Така наказвам аз алчните хора!

И след тези думи се изгуби в гората.

Елица Лилова 2б

Трето място – категория I-IV клас

Литературен конкурс

“Таланти в действие” 2014

Из изповедта на един обичащ

Събудих се от лъчите на слънцето, блеснали право в лицето ми. Първата мисъл, която мина през главата ми, бе „Жив съм!“.

Оня непрокопсаник Рико не ме обезпокои и тая нощ, ръждивият му нож още не бе срещнал гърдите ми. Станах от леглото и обух прокъсаните си дънки, навлякох една стара фланелка от времето, когато... отпреди...

Взех пистолета изпод възглавницата и го набутах в задния си джоб. Оставих го зареден – не се знае зад кой ъгъл ще се появи тая отрепка да си търси мръсните пари.

Намерих една цигара, останала от дявол знае кога и я запалих. Ах, от- кога не бях дръпвал, такова блаженство беше за мен... А какъв лукс бе да попуша малко тия катрани – пари и за храна нямах, а последните 5 кинта трябваше да ми стигнат за около седмица, а пък после... дявол да го вземе, после ще му мисля.

Отидох на терасата, седнах на хладния под и затворих очи. Боже, как стигнах дотук, а почнах само от един джойнт. Парите все не стигаха, но исках още ... и ето как задължнях на тъпото дилърче. И сигурно сега щях да съм и по-зле, ако не бях срещнал нея – моето избавление, моя ангел, моята любов, моята Емма.

Онази нощ, в клуба, тя беше толкова красива и нежна, а аз бях толкова, толкова себе си... бях раздразнен, че Рико го нямаше, а той беше обещал, че ще донесе нещо по-силно. Мислех, че всичко, от което се нужда, е лудият живот, който водех – клубове, момичета, трева и к'во ли още не..., докато не срещнах прелестните ѝ кафяви очи. И в този момент се случи нещо странно, велико, неповторимо. Бях омагьосан. Осъзнах, че искам да виждам тези очи всяка сутрин, когато се събудям и така до края на живота ми. Заговорих я, а тя се оказа наистина... Идеална... О, Господи, колкото и да се опитвам да я опиша, никога няма да успея! За едно необразовано тревоманче, отрасло на улицата като мен, това винаги ще бъде непосилна задача.

С всяка изминала минута се влюбвах все повече и повече.

Срещяхме се отново и отново. Прекарвахме много време заедно, аз бях щастлив, защото съм с нея, а тя бе слънцето на моите мрачни дни, изпълнени със страх и мизерия. Все още съм озадачен как това ангелче

се влюби в нищожество като мен, но това не беше от значение. Важното беше как тя ме прегръщаше силно и ме целуваше страстно. А ако видите как светеха очите ѝ, щом погледнеше в мен... всичко това хранеше душата ми и ми даваше сили да продължа скапания си живот. Тя беше до мен, подкрепяше ме, обичаше ме, а аз бях по-щастлив отвсякога. За първи път изпитвах подобни чувства и знаех, че има някой на тоя свят, за когото бях значим, който истински държи на мен.

Откакто познавах Еми, животът ми се промени, аз се промених. Вече не се скитах безцелно по улиците, не киснех по цяла нощ в клубовете, марихуаната бе изчезнала от живота ми. Само дълговете останаха. А благодарение на моята Емма, аз имах желание да се поправа и да се променя изцяло.

В оная сутрин, след като изпуших цигарата, излязох от мястото, което се водеше мой дом, и се разходих по улицата. Вървах измежду хората и гледах витрините – отрупани с хиляди неща, които бих могъл да купя за мен и Еми, ако имах пари. И тогава ме осени идеята, че трябва да се хвана някъде да бачкам, това щеше да е моята първа крачка към промяната. Но какво бих могъл да работя аз? Най-много да се хвана като сервитьор или чистач в някой ресторант за бързо хранене... и точно това и направих. В Mc Donald's винаги имат нужда от помощен персонал.

След като по чудо ме наеха, отидох при Емма, за да споделя прекрасната новина. Тя беше във възторг, виждах в очите ѝ, че се гордее с мен и моя прогрес. И точно когато понечих да я целуна, зад ъгъла се появи Марто – стара дружка от квартала.

- О, Марто! Как си, къде се губиш толкова време? – поздравих стария си приятел.

- Ей, човече, добре, че те намерих! Цяла сутрин те издирвам! Внимавай, минах покрай мястото, където живееш, и видях Рико!!! Брат ми, пази се...

И в този момент всички кошмари отпреди се завърнаха. Страхът плъзна по цялото ми тяло. Настръхнах. Защо точно сега трябваше да се появява тоя?! Защо?! Имах възможността да променя

всичко, а вече не се знаеше дали ще оцелея до сутринта.

Прекарах целия ден с моята кралица, а когато започна да се мръква, я изпратих до тях. Прегърнах я и я огледах хубаво: толкова по-ниска и слаба от мен, толкова красива, в очите ѝ блещукат малки пламъчета, душата ѝ – на дете, а в сърцето ѝ – любов за мен. И точно в този момент аз осъзнах, че вече съм не просто влюбен, аз я обичах. И исках целият свят да го знае, затова го прошепнах в ухото ѝ. „И аз те обичам.“ – каза. Тогава целунах челото ѝ и я притиснах към гърдите си.

Трябваше да се прибирам, не беше добра идея да скитосвам улиците по тъмно. Осъзнавах, че това може да е последният път, когато я прегръщам, с мъка на сърцето я пуснах и поех към така наречения ми дом.

Имах сили само да си съблека дрехите и да се метна в леглото. Заспах на мига. Спях и сънувах. Сънувах първия път, когато видях Еми. Лицето ѝ, очите ѝ, любувах се на походката ѝ.

Силен трясък ме събуди и докато се опомня, разбивачът на вратата стоеше до мен. Беше Рико. Не знаех какво да мисля, на мига стрелнах ръката си под възглавницата, търсейки пистолета... но той не беше там. Сетих се, че е останал в задния джоб на дънките. Край, това беше.

- Къде са ми парите?! – изкрещя в лицето ми дилърът.

- Нямам ги, но ако ми дадеш още малко време... Започнах работа и... - заобяснявах с треперещ глас.

- Късно е, пиленце, доста късно е.

Тогава Рико извади големия ръждив нож и го насочи към гърдите ми. В същия момент от очите ми се стекоха две сълзи, но те не бяха от страх. Не, напротив, те бяха защото обичах.

Но, моя мила, скъпа Еми, ти трябва да знаеш, че не си сама и че аз бдя над теб. Постоянно. Завинаги.

Живей. Смей се. Чувствай. Обичай.

Обичам те.

Светлана Паргова 9л

Поощрителна награда

приятели. То ме милва с крилцето си, а аз го галя по главичката. Гальовното гукане ме кара да си мисля, че и на него му харесва нашето приятелство.

Иван Петров 2б

Поощрителна награда – категория I-IV клас

Снимка

На прабаба ми
(малето)

Малето тича след мене...

със пръчката.

Пак съм направила страшна бяла.

Бягам пред нея,

пред мене пък - детството.

А помежду ни препуска животът – спомен за нея,

за мене – предчувствие.

Тичаме.

В двора

тревата - до кръста е,

а на върха ѝ –

забучено слънцето.

Бягам и тегля

живота след себе си,

а на опашката крета старица.

Слънцето

щрака ни

снимки моментни.

На негатива червен

на светилото

равни застиват

три сенки –

моята,

на баба,

И помежду ни...

животът.

Деница Вакова, VIII^а

Първо място в категория VIII-XII клас

Сънуват ли куклите

В слънчевата детска стая

цял ден с куклите играя.

Щом отиде си денят,

като Мечо кротко спят.

Но не знам дали тогава

Сънчо и при тях застава.

Шепне ли им през нощта

чудни приказни неща.

Мечо вече е в леглото

И усмихва се, защото -

сигурно сега сънува

утре как ще отпразнува

той рождения си ден,

как похапва мед блажен.

Анджела Тодорова 5ж, 3 място

Публикуваме само творбите, които авторите пожелаха да изпратят, след като бяха официално показани за това. За липсващите не носим отговорност.

Бялото гълъбче

Днес, преди да седна да уча уроците си, отварям прозореца. Навън е пролет. Лек ветрец подухва. Носи се приятен аромат на люляк. От съседния двор е. Там има храст с красиви гроздове от лилави звездички. Стана ми леко и се върнах към задълженията си. Започнах да уча наизуст стихотворението по литература.

Залисан в учене, не съм забелязал кога на прозореца са кацнали няколко гълъбчета. Реших да им хвърля шепа зрънца. Те радостно ги изкълваха и литнаха.

Оттогава всеки ден моите крилати приятели ме чакаха на перваза на прозореца.

Сред тях

имаше едно

бяло гълъбче.

То беше най-

смело. Кацна

на рамото ми и

започна да

кълве направо

от купичката, която държах. Кълвна зрънце от купичката и кацна на рамото ми, докато го глътне. Огледа се какво ще направи и като разбра, че одобрявам това, продължи да кълве.

Така с бялото гълъбче станахме най-добри

Годишни награди 2014 на СОУ "Иван Вазов"

Третото издание на годишните награди тази година премина в две серии. Изненадани от проливен дъжд, въпреки упоритостта ни, бяхме принудени да прекъснем тържествената церемония по награждаването на 13 май и да завършим на 12 юни. Случилото се съвсем не омаловажава призовете и призьорите – затова ги аплодирайте отново и ги поздравете.

Инициативата на училищния вестник „Годишни награди на „Вазов“ бе организирана по обичайния начин. Започна достатъчно рано и премина през няколко етапа – обявяване на категориите, номиниране на победители от различните класове и паралелки, гласуване с бюлетини и организиране на церемония по връчване на наградите на удостоените. Водещи и автори на сценария бяха Моника Маринова и Ванина Трифонова. В програмата участваха пеещите момичета от „Вазов“, Николай Михайлов с уникалните си

импровизации и интерпретации, малката Ива, която ни покори с гласа си в „Шоуто на Слави“.

Благодарим най-сърдечно на директора на училището Димитър Митев и на всички преподаватели, които приеха поканата ни да връчват награди. Благодарим за уважението и сериозното им отношение към труда ни!

Победителите

Ученик на годината – Мерилин Писина 8з
Енциклопедична личност – Ивайло Митев 8м
Забавна личност – Антонио Василев 10з
Спортна личност – Виктор Митов 8м
Мистър Мускул – Светослав Маринов 11л
Най-добър в изкуството – Ивана Митова 10л
Модна икона – Даниела Стойчева 10з
Музикална личност – Цветослава Грънчарска 10л
Дон Жуан – Валентин Романов 10л
Двойка на годината - Виолета Минкова (9б) и Николай Йоргов (9б)
Скандална личност – Мартин Петков 8м
Бягство от затвора – Антоан Георгиев 8м

В@з Буки Веди

За духа и тялото

Предлагаме ви поредния материал от здравната рубрика, списвана от ученици в специализираните паралелки, бъдещи лекари и фармацевти. Под ръководството на своите преподаватели по биология и здравно образование те разсъждават за вас, нашите читатели, с грижа за духа и тялото, с надежда, че ще ви замислят и ще ви накарат да сте по-отговорни към здравето си.

Да отслабнем, без да гладуваме

Когато човек не се движи достатъчно и не се храни правилно, метаболизмът (превръщането на храната в така необходимата ни енергия) се забавя. Това нарушение е много често срещано. Човекът, чийто метаболизъм се е забавил, би отговарял на някоя от следните характеристики – не закусва, храни се веднъж или два пъти на ден, консумира предимно нездравословни храни, в дневното меню също така се намират високи дози от кофеинови и енергизиращи напитки, както и безалкохолни такива. Най-обилното му хранене е главно вечер. Липсва почти всякаква спортна дейност, както и води крайно застоен начин на живот. Ежедневието му се описва по следния начин – у дома, кола, офис, кола, у дома, пред телевизора... Този метаболизъм е не само забавен, но и развален. Друго нещо, което описва хората с по-горе споменатите ха-

рактеристики и навици, е изключително лесното покачване на тегло, изразеното натрупване на мазнини в дадени области – при жените по корема, задните части и бедрата, а при мъжете най-вече в коремната област.

За забързване на метаболизма

За съжаление това представлява шаблон за начин на живот на повечето българи в днешно време. И все пак, какво може да се промени? Как може да се избегнат тези проблеми?

Да се поправи един развален метаболизъм, реално не е толкова трудно. Всъщност всичко опира до постоянство и изграждане на някои правилни навици. Едно от най-важните условия е да не се изпада в състояние на глад. Гладът е факторът, който спомага за забавянето на метаболизма ви. Метаболитните процеси се забавят, мазнината започва да се пази

и трупаместо да се изгаря.

Обратното на глада е ситостта. Тоест ние трябва да се храним. Кога и по колко? Нека си представим метаболизма и процесите, които се извършват, като една точна линия. Когато тази поточна линия е добре балансирана откъм натоварване и постоянно зареждане, то нейното производство е оптимално с малко излишества и без екстремни ситуации. При забързването на метаболизма положението е същото. Организмът има нужда от постоянна работа, за да може да влезе в правия път. Това означава, че човек трябва да се храни от 5 до 6 пъти дневно, като порциите са добре балансирани и правилно разположени във времето.

Разбира се, от първостепенно значение е и качеството на храната. В един такъв период, през който се опитваме да поправим своя метаболизъм, не може да си позволим некачествена храна като тъй наречената „fast food“, мазни и

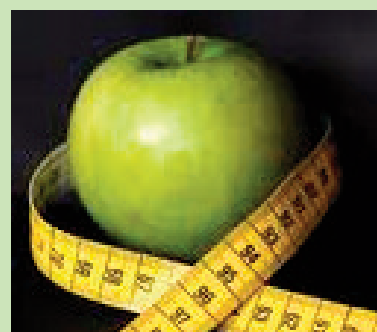
по поправяне на метаболизма, но и за да са трайни резултатите, е нужна тренировка. Тази тренировка трябва да представлява добра комбинация между силова такава и кардиотренировка. Изгарянето на мазнини по време на тренировка е само част от ползите, които тренирацията получава. Самото заздравяване на мускулатурата и като цяло изграждането на такава играе ключова роля в скоростта на метаболизма.

На последно място, но не и по важност, се нарежда възстановяването. В случая под възстановяване може да се разбира процесът от събиране на нужното количество сън за индивида до чисто психологическа почивка (например избягване и редуциране максимално на стресовите състояния).

Да обобщим

Правилният хранителен режим, силовата фитнес тренировка, кардиотренировката и възстановяването - спазвайте всички тези принципи и няма как да не постигнете успехи. Единственото нещо, от което ще се нуждаете, е малко търпение и постоянство.

Десислава Нечева 10з

Друг изключително важен елемент е физическото натоварване, извършващо се в правилно определени за индивида тренировки. Не само за да забързаме процеса

ПРИСТРАСТИЯ

Позиция Искаме да гласуваме, да определяме бъдещето си

Но дали и доколко сме готови за това

Напоследък се заговори много за това, че ще се даде право на 16-годишните да гласуват. Като ученици на тази възраст естествено се замислихме дали и колко сме готови за това.

Тийнейджърите на 16 години трудно решават какво да облекат, какво остава да участват в избора на Народно събрание, президент, Общински съвет и прочие! Аз съм на 17, след година ще бъда пълнолетна, гледам телевизия и се вълнувам от проблемите в страната, искам положението да се подобри, но не мисля, че моят глас и гласовете на връстниците ми ще променят ситуацията към по-

добро. Самата аз не се чувствам готова за тази крачка. Да, ние сме младото поколение, в нашите ръце е бъдещето на България, но това не е основание да носим такава отговорност на такава крехка възраст! Има какво още да учим, за да направим адекватен и обективен избор, който да е уместен и печеливш за родината ни.

Първо, голям процент от непълнолетните не се вълнуват от поли-

тическата ситуация в България. Липсват им елементарни познания в тази област. Известни са имената на някои политици – и толкова. Част от тези младежи се хвалят, че изразяват своята гражданска позиция на протестите, но за какво всъщност протестират?! Имат ли те решение за промяна?! Как да имат, та те са на 16, липсва им житейски опит, познания и способност. За някои неща са

деца, а за други бързат да пораснат!

Второ, ако се приеме подрастващите, навършили 16, да имат избирателно право, е напълно възможно делът на купените гласове да се увеличи драстично. Също така не бива да забравяме, че в тази възраст децата са зависими от своите родители и те биха направили това, което им определят за правилно, за да са добре. Освен това юношите се повлияват лесно от чуждото мнение. Биха приели това, което е редно за авторитетен, в техните очи, човек.

Сега всички смятат, че разбират от политика само защото недоволстват от управляващите. На мнение съм, че при наличието на толкова много партии и организации дори и за човек на средна въз-

раст е трудно да прецени за кого да даде гласа си. В допълнение ще кажа, че ако 16-годишните получат право на гласуване, това ще влезе в известни противоречия със законите на държавата ни. Тъй като те са непълнолетни, няма да носят пълна отговорност за действията си. Освен това попадат под Закона за закрила на детето. Каквото и да сторят, когато и да подкрепят, законът ще ги пази, ще им предостави пълна свобода на действията.

Не искам да обиждам тези от вас, които се чувстват готови за тази крачка, защото вярвам, че има изключения. За жалост обаче тези изключения са малък процент и засага твърде недостатъчен, за да наклони везните в своя полза.

Кристина Младенова 11а

ПРИСТРАСТИЯ

В изповедалнята

В новата ни рубрика ще каним ученици и учители, за да поискаме от тях бързи отговори на нашите въпроси. Запознайте се с първите гости! Очакваме вашите предложения кои да са следващите ни гости.

Пишете на адрес: el_vestnik@abv.bg

Госпожа Илияна Пецанова, преподавател по физика и астрономия

- По какво беше първата Ви двойка в училище?

- В прогимназията двойка не съм имала. В техникума имах по история или философия, а в трети курс останах на поправителен изпит по философия.

- Имали ли сте двойка по физика? Кое Ви насочи специално към тази наука?

- Охо..., (смее се) всеки понеделник, когато бях изпитвана, връщайки се от състезание, съответно имах двойка, защото от гарата отивах на училище. Неизбежно учителят ме изпитваше и ме хващаше неподготвена, а след-

ващия път имах шест. И в крайна сметка имах четири в дипломата по физика. Но аз му казах, че ще му докажа, че физиката, ако не я знам колкото него, я знам по-добре от него и така станахме колеги!

- Каква сте били като ученичка?

- Може да съм била буйна и експанзивна, но винаги съм спазвала нормите, съобразно мястото, където се намирам.

Винаги съм стояла на първия чин и съм била „мумията“, която възприема максимално. Спортувала съм много неща, времето ми е било посветено на плуване, балет, лека атлетика, туристическо ориентирание, ски ориентирание и други.

- Кой е най-яръкят спомен от детството Ви?

- Ще ви споделя нещо, което ме е накарало да бъда по-организирана и подредена. Може би съм била втори или трети клас, излизах на пързалката през зимата, за да се парзаяме с шейни. Едно от момчетата си е играло с отвертка вкъщи и я пхнало в джоба си след това, вместо да я остави на мястото ѝ. И така, както бе легнало по корем, парзаяйки се, се сбутаха две шейни и отвертката

го прободe в слабините. Това ме убеди, че народната поговорка „Кой каквото прави, за себе си го прави“ е абсолютно изкрystalизирал пример от бита на човека.

- Обичате ли да пишете двойки?

- Двойките са само регистрация на резултат, който получавам от другата страна, а не моето желание.

- Мотивирайте учениците с цитат или мисъл, свързан с физиката, за да я заобичат!

- Замислете се колко е голяма Вселената, колко е голяма Галактиката, колко е голяма нашата звездичка, около която се движи нашата планета, колко е голяма нашата планета, колко е нашата държава, колко е нашият град, колко сме ние. И какво има човек в главата си? Велики идеи, с които иска да управлява Вселената. Човек иска да управлява всичко, ами направете го!

Лиана Христова 11а
Ванина Трифинова 11а

Иглика Николова, преподавател по английски език

- Пишете ли много двойки?

- Искане ми се да отговоря с „не“, защото не ми е приятно да го правя, но понякога се налага.

- Учениците мислят ли Ви за строг учител?

- Ще трябва да попитате тях.

- Имате ли любима музика?

- Хубавата. Нали знаете, музиката се дели не на стара и нова, а на хубава и лоша. Харесвам песни от различни жанрове и изпълнители като Емил Димитров, Васил Найденов, Тони Димитрова, Aerosmith, Bon Jovi, Roxette, Foreigner, Queen, Abba и други.

- Защо решихте да станете учител?

- Всъщност стана случайно. Като студентка ме поканиха да заместявам в едно училище. След първите прекарани с учениците часове вече бях разбрала, че това е заниманието, което ми доставя удоволствие, и ще е професията ми занапред.

- Били ли сте палаво дете?

- Дано не ви разочаровам, но не. Спортувах много, а спортът учи на дисциплина и труд.

- Коя е най-странната забележка, която сте писали?

- За щастие не ми се налага често да го правя, а когато се е случвало, не е имало „странна“ такава.

- Преписвали ли сте и по кой предмет?

- Да, случвало се е. Не помня по кой предмет, но изкарах по-висока оценка от този, от когото преписах.

- Случвало ли Ви се е да забравите урок по време на час?

- С английския няма как да се случи да забравяш урок, но ми се случва да забравя значението на някоя дума.

- Бихте ли си боядисали косата в зелено?

- Да!

- Какво трябва да променим ние, учениците, в поведението си?

- Четете повече! Забравете Facebook, излизайте с приятели, спортувайте повече, споделяйте с родителите си.

- Искало ли Ви се е някога да не влизате в час. Ако да, защо?

- Не си спомням такъв случай. Искане да подчертая, че работя като учител не защото няма какво друго да работя, а защото ми харесва да го правя и учениците веднага го разбират.

- На кого се възхищавате най-много?

- Възхищавам се най-много на хора, които се борят и преодоляват трудностите, които животът им сервира.

- Кое е най-ценното Ви притежание?

- Моите деца.

Преслава Кръстева 8б

СТАНЕТЕ КАТО ТЯХ

Най-добри на Великденското математическо състезание

От начален етап се състезаваха 190 ученици. Божена Михайлова от 1д клас е на първо място, на второ - Габриел Йорданов от 1в, Иван Червенков от 1г, Деяна Върбана от 1д,

Пламена Тодорова от 1г клас. Третото място си делят Дарина Илиева, Димитър Мирчев и Найден Панков от 1д клас. От второкласниците Дениз Потурлиева от 2б клас е на първо място, на второ - Христо Христов от 2в клас. На третото място - Ивон Борисова от 2г, Елина Ковачева от 2а и Волен Анов от 2д клас.

При третокласниците Мартин Рачев от 3б клас заема второ място, Ния Копчева от 3а

и Светослав Иванов от 3б са на трето място. Павел Енев от четвърти клас е на първо място, Ниагара Георгиева от 4а клас и Пресиан Михайлов от 4д са на второ място, а Даниела Христонова от 4б - на трето. Гордеем се с вас, малки математици!

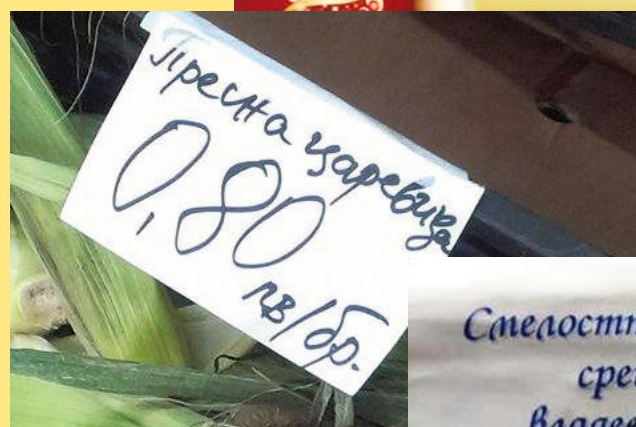

Открийте грешките

Какво те очаква през 2014?

Мирослав, тази година няма да се отървеш от свадби.

НИ НА WWW.PHRASES4FUN.COM

Следостта е устойчивост срещу страха, владееене на страха, а не отиузствие на страх.

Марк Твен

З А Б А В Н О ☺

В помощ на момчетата: Как да изненадате момичето до вас?

Свети Валентин е все още далеч, но момчетата обичат подаръците просто така, без специален повод. Момчетата все повтарят колко капризни са момичетата. Ето нашите прости съвети, които, спазени от вас, биха ви донесли бонус точки пред любимото момиче.

НИКОГА, ама никога не правете практични подаръци на момичето до вас. Когато тя каже, че има нужда от нова чаша или светещо фенерче, това не значи „Купи ми!“. **Заложете на нещо със сантиментална стойност** като диск с музика, направен от вас и включващ общите ви любими песни. **Ако все пак решите да заложите на чашата**, внесете доза романтика – нека бъде с ваша обща снимка! **Не избирайте** и плюшени животни. Тази нахуляла тенденция през годините започва да доскучава! И последен съвет – **цената не е от значение**. Не е нужно подаръкът да е скъп и голям, а просто да изразява чувствата ви! Успех!

Изцепки от екрана:

Всеки греша, но няма как човек да съдържи емоциите си при тези изказвания на спортни коментатори:

- „Флагът на Таджикистан се носи от Мавзуна Чориева. Тя е боксьорка, може би забелязахте това по усмивката ѝ.“
- „Млъкнах нарочно, за да чуе двамата треньори. Аз за съжаление имам прекалено много шумове в ушите си!“
- „Както би казал някой тийнейджър, канадките къртят мивки днес!“
- „Състезателката вдига щангата като солета!“
- „Тази тайландка изглежда от много тренировки не намира време за козметик.“
- „Американецът е ¾ индианец и една осминка африканец.“
- „Е, в този миг сърцето ми е свито. Трябва да призная, че изпитвах страх, какъвто от дълго време не съм изпитвал, защото не се знае дали Детелин Далаклиев ще бъде обявен за победител... Е, разбира се, че синята ръкавица

ще вдигне съдията! Браво, Детелине!“

- „Иван Марков не успя. По очите му си личеше, че няма да вдигне тежестта.“

- „Аз имам симпатии към тази състезателка, защото сме астрални близнаци, макар и с много голяма разлика в годините.“
- „Ох, много лош прав! Предупредих ви!“

- „Имам 5000 приятели във Фейсбук, от които 300 са ботове.“

Бранджелина казаха заветното „ДА“

След осем години съвместно съжителство и шест деца (от които три осиновени) на 23 август Анджелина Джоли и Брад Пит сключиха брак в тесен семеен кръг в замъка „Шато Миравал“ във Франция.

От снимката се вижда, че Джоли е заложила на класически тип сватбена рокля, но уникалното в нея е воалът. Дизайнерът на роклята Луиджи Маси, вдъхновен от рисунките на децата на двойката, решава да ги включи под формата на принтове.

От своя страна и шестте рожби на младоженците вземат важно участие в церемонията. Най-големите - Мадокс и Пакс, съпроводили майка си до олтара. Халките на младоженците поднесли Шайло и Нокса, цветчета хвърляли Захара и Вивиан. За Анджелина това е трети брак (била е съпруга на актьорите Джони Лий Милър, а след това и на Били Боб Торнтън), а за Брад - втори (първата му брачна половинка е добре познатата Дженифър Анистън).

Песните, които белязаха лято 2014

Край на ваканцията означава и края на лятото. То бе съпроводено от много хубава музика, но ние ви предлагаме нашата малка класация от **Топ 10** на най-хитовите песни от този сезон:

10. Lana Del Rey - "West Coast" 29-годишната американска певица Лана дел Рей твори в поп стила, залагайки на неговото звучене от 50-те и 60-те години на миналия век. Баладата ѝ "West Coast" се хареса на аудиторията веднага след дебюта ѝ през април.

9. Justin Timberlake & Michael Jackson - Love Never Felt So Good" Джъстин Тимбърлейк е считан за наследника на краля на попа

Майкъл Джексън. Точно затова той взима участие в песента и клипа на покойния изпълнител, която е включена в посмъртния албум на легендата.

8. Nico & Vinz - "Am I Wrong" Тази песен е още от лятото на 2013, но определено през това лято тя беше истински оценена и се въртеше непркъснато по радиа и телевизии.

7. Sigma - "Nobody to Love" Песента на група Sigma е тази, която може би много от вас са си припвявали този сезон, а това се дължи на приятния ритъм и посланието, което носи текстът ѝ.

6. Indila - SOS

След успеха на "Derniere danse" френската изпълнителка Indila покори класациите с новата си песен SOS, която е в типичния за изпълнителката стил. Клипът към песента разказва историите на различни хора, които имат нужда от „сигнал за помощ“.

5. Jason Derulo & Snoop Dogg - "Wiggle" Без да блести с кой знае какъв текст и послание, тази песен се превърна в безспорен хит на лято 2014 със своето денсзвучене.

4. Криско и Мария Илиева - Видимо доволни

Няма как в тази класация да не присъства и нещо българско. Въпреки негативите и противоречивите мнения съвместната песен на Мария Илиева и Криско е хит не само в социалните мрежи, тя звучи непрекъснато по радиа и телевизии. От СЕМ дори щяха да прекратят излъчването ѝ с доводите, че е твърде цинична за ефира.

3. Calvin Harris - Summer Шотландският певен сякаш е орисан да създава хитове. Без значение дали работи съвместно с други изпълнители или самостоятелно, музиката му е една от най-популярните сред младите. Песента му "Summer" определено ще носи спомена за това лято.

2. Pitbull feat. Jennifer Lopez & Claudia - We are one Това е официланата песен на Световното първенство по футбол в Бразилия. Джей Ло и компания откриха мондиала с нея. Но песента, която всъщност се превърна в емблема на това първенство, бе тази на Шакира. Именно тя оглавява нашата класация.

1. Shakira - La la la

Кристина Младенова 11а

Интересни факти

Ема Стоун

- Емили Джийн Стоун е родена на 6 ноември 1988г. в Скотсдейл, Аризона.

- Феновете ѝ я познават като Ема, защото, когато станала част от Гилдията на киноактьорите, името Емили Стоун било вече заето. За семейството и приятелите си тя все още е Емили.

- Майка ѝ, Криста, е домакиня, а баща ѝ, Джеф, работи като предприемач.

- Ема има брат, Спенсър, който е с две години по-малък от нея.

- Може да свири на китара.

- Тя е много добра добра приятелка с Тейлър Суифт.

- Има татуировка на китката на лявата си ръка.

- Тя ходи на училище до 12-годишна възраст, след това е обучавана от частни учители.

- Още на 11 години тя вече взима участие в редица пиеси, поставяни в „Valley Youth Theatre“.

- На 16-годишна възраст се мести в Холивуд със семейството си. За да убеди родителите си, че трябва да се преместят, тя прави Power-Point презентация.

- Ема е естествена блондинка. За първи път боядисва косата си, когато е на 15, за да получи роля във филм като мажоретка.

- Ема не харесвала историята на Спайдърмен, преди да получи главна роля във филма.

Моника Маринова 11л

За читамани

Държава: САЩ

Година: 2013

Времетраене: 110 мин.

Режисьор: Бенсън Лий

Участват: Крис Браун, Алекс Мартин, Джош Пек, Лаз Алонсо, Вероника Росати, Джош Холоуей, Луис Расадо, Сауанди Уилсън и др.

Резюме: Филмът проследява историята на една новосформирана се хип-хоп група, чието желание е да грабне голямата награда за улични танци. Разполагайки само с три месеца, те вярват, че с правилни тренировки могат да победят. Дали ще успеят? Не пропускайте!

Battle of the Year Надиграването

Моника Маринова 11л

За свободното време ☺

- Изгледайте клипчетата на някои от известните влогари! (препоръчвам Emil Conrad и Tsvetoslav Tsonev)
- Прочетете някоя от книгите на Джон Грийн!
- Правете се на професионални танцьори и покажете своите умения на огледалото!
- Изпейте любимата си песен

така, че съседите ви да звънят на вратата и да попитат дали не умират китове у вас!
- Поиграйте на борба с учебника по математика. Той е силен противник с всичките си 200 страници.

Габриела Гагова 8б

Тийнсвят

Бягство от училище – няма как да стане!

Да, ама в Бразилия. Бразилските училища започнали да поставят в униформата на учениците специални микрочипове, с помощта на които може да се следи местонахождението на децата. Това е направено за борба с онези, които бягат от занятия.

Според ръководителя на департамента за образование в североизточния град Витория-да-Конкиста, общо микрочипове ще носят около 20 хиляди ученици. Следващата година всички местни ученици на възраст от 4 до 14 години ще използват такава система.

Родителите на учениците ще получават SMS-съобщения кога детето идва в училище, а също в случаите, когато то е закъсняло.

Колко учим и колко почиваме?

Ваканциите в българските училища са едни от най-продължителните в Европа. Това

показва анализ на задължителното учебно време и почивките, направен от Образователна мрежа за анализи към Европейската комисия. Освен това българските ученици имат по-малко учебни часове на ден в сравнение с връстниците си в Европа. Само в Унгария и Латвия учениците прекарват по-малко в клас, сочи анализът, който обхваща 37 държави. У нас децата учат средно по 687 часа на година.

Нашите първокласниците са в училище по 398 часа на година. Това е два или три пъти по-малко в сравнение с часовете, които децата в Испания или Франция прекарват в училище. Най-много време за обучение имат децата в Люксембург - 1008 часа на година. В колкото по-горен клас са учениците, толкова повече се увеличават и часовете, прекарани в клас. Така например седмокласниците у нас имат по 765 часа. Малко повече прекарват в училище децата във Франция, а унгарските ученици пък имат по-малко часове от българчетата.

Оказва се, че децата у нас имат и по-малко часове по за-

дължителните предмети. За сметка на това най-малките прекарват 155 дни в училище, а през останалото време са във ваканция или почивни дни.

Времето в клас у нас нараства в зависимост от класа. В Литва например децата учат 195 дни при средна продължителност на учебната година в Европа от 185 дни.

Оценка за телесна маса?

Френският диетолог Пиер Дюкан призовава правителствата да оценяват учениците според теглото им, за да бъде решен все по-големият проблем със затлъстяването. Дюкан предлага учениците в последните класове на гимназията да получават допълнителни оценки, ако успеят да запазят приемлив индекс на телесната маса. Новият образователен план, според Дюкан, е добър начин за тийнейджърите да осъзнаят нуждата от балансирана диета. В същото време диетологът отрича, че това ще бъде наказание за децата с наднормено тегло. Франция предприе серия от мерки за борба със затлъстяването в страната. От 1 януари беше въведен нов данък върху напитките, съдържащи захар.

От електронната поща

Интересно предложение получихме в електронната поща на вестника. Наш ученик предлага да ви улесни с четенето на художествената литература, която всяка година учителите препоръчват. Прочетете как!

М. И. Прочетохте ли вече задължителната литература? Ако още не сте го направили по обяс-

ними или не толкова обясними причини, ви предлагам техни аудиоинтерпретации. С топлия глас на известния актьор Стоян Алексиев например звучи романът на Вазов "Под игото". Наред с класиците като Вазов и Йовков, той озвучава и съвременни български автори. „Аудиокнигата е и кинороман, и театрален роман, и аудиороман. Той оживява по един уникален начин пред слушателя. Това е все едно сме в детството си и мама ни чете приказки или ни разказва баба някакви истории“, обяснява актьорът. С гласа на актрисата Илиана Коджабашева звучат романи от български писателки. У нас от един месец вече има сайт за български аудиокниги. Създава го Дениз Герганова, която дълги години живее в чужбина: „Там аудиокнигите са много разпространени. Аз свикнах, като тръгвам на път да си избирам хубав роман и видях, че тук просто няма аудиокниги“. Засега най-голям интерес към аудиокнигите проявяват българите от чужбина,

на които децата израстват в чужда езикова среда и това е прекрасна възможност за тях да чуят българските романи и българските класици. Учениците, които ще държат матура, вече ще могат не само да четат, но и да слушат задължителната литература на адрес avtori.com.

С. Р. Тази година изпращането на абитуриентите в края на учебната година беше най-хубаво.

Май най-добри бяха най-малките, но и момичетата, които пяха, не бяха зле. Предлагам да ги похвалите, а пък за следващата година да има само песни и танци.

С. М. Абитуриентите се бяха облекли като за бал, а не за изпращане. Защо правят така и всяка следваща година изглеждат все по-зле?!

Й. Л. Искам във вестника само спорт – това е истината. Никога не пишете за спорта.

В@з Буки Веди

Малчуганите от 1г клас сложиха края на първата си учебна година и дадоха старт на лятното четене на точното място – в библиотеката. Заедно с всички останали първокласници те участваха в деветата Национална библиотечна седмица. Гостуването бе много полезно и забавно за тях. Домакините им бяха подготвили много загадки със състезателен характер и победителите получиха читателски дневници, които, надяваме се, вече са попълнили с първите прочетени книги. Пожелаваме им приятни преживявания в света на художествената литература!

Редакционен екип

Весела Маринишева, Моника Маринова, Мерилин Писина, Ралица Георгиева, Преслава Кръстева, Велислава Кучева, Вилия Георгиева, Преслава Йорданова, Лиана Христова, Боян Кънчев, Ванина Трифонова, Габриела Гагова
Предпечат – Йончо Йончев
Консултант – Радинка Иванова
гр. Плевен ул. "Иван Вазов" №46, тел.: 064/822 280
el_vestnik@abv.bg; sou-ivanvazov.eu
Броят е редакционно приключен на 20.06.2014г.

Красотата днес

Забелязали ли сте, че в днешно време да си красив, е всичко?

Да си красив, означава да имаш хубаво лице, безупречна кожа, дълги стегнати крака като на модел и изпъкнали ребра... Да не повярваш, че само преди около две десетилетия за красиво се е приемало по-пищното и по-закръгленото.

Днес ако не си достатъчно кльощав, то ти си грозен. А грозотата е толкова пошла и изтъркана дума, не мислите ли?! Хората я мразят, когато ги описват с нея, но я обичат, когато я използват срещу другите. Точно поради тази причина смятам, че красотата е изкривена и критериите за нея са нереални. Толкова много хора са програмирани да мислят, че красивото се крие във външния вид, а това изобщо не е така. Знаете ли, че всяка година жени и мъже плащат над 20 млрд. долара за козметични подобрения? Знаете ли, че много от тях страдат от ниско самочувствие и заболявания като анорексия, булимия и депресия, заради този "идеал за красота"?

Физически атрактивните момичета и момчета са определяни като красиви и желани, а лицата, които не отговарят на стандартите за красота на обществото, са подигравани и осмивани. Защо? Във всекиго има по нещо красиво. И безспорно при

някои е външността, но при други е сърцето, душата, личността. Защо всички трябва да изглеждаме по начина, по който другите искат? Всички имаме различни гени и е предназначено да изглеждаме уникални сами по себе си. Не случайно и Бог не ни е направил еднакви..

Обръщали ли сте внимание на факта, че медиите постоянно говорят за красивото, сякаш за да ни покажат какви трябва да се стремим да бъдем. Това обаче допълнително влошава ситуацията. Трябва да разберем, че красотата е навсякъде. Не е трудно да се намери. Всичко, което трябва да направим, е да излезем навън и да погледнем около нас. Всички малки и прости неща са красиви, а под тях имам предвид: усмивките на децата, разхождащите се ръка за ръка баба и дядо, пеешото синигерче в парка, ухажването между тийнейджърите, залезът и т.н. А и предполагам, знаете израза: "Истинската красота се вижда със сърцето, а не с очите."

Послепис: Ти си красив и прекрасен по свой собствен начин. Не позволявай на никого да те накара да се чувстваш "грозен", "пълен" или "ненужен"!

Ралица Георгиева 11л